

JABALYA

Nieuwsbrief Stichting Groningen-Jabalya

Van de redactie

Voor u ligt het 14de nummer van de Jabalya nieuwsbrief. Dit nummer liet lang op zich wachten en daarom is het een extra dik nummer geworden. Het belangrijkste nieuws is uiteraard de Palestijnse verkiezingen en vooral ook de uitslag ervan: de verrassende overwinning van Hamas. Ander belangrijk maar droevig nieuws is het overlijden van de burgemeester van Jabalya, Khalil Samarah. Dick Smit die de laatste jaren veel met hem heeft samengewerkt portretteert deze bijzondere man. Verder een kritische noot over het gebrek aan voortgang bij de doorstart van het project Jeugd in Jabalya. En een verslag van de avond met Aboe JahJah als gast. Ten slotte nog een verslag van Rene Aquarone directeur van de UNWRA over de stemming in Gaza na de verkiezingen.

HAMAS WINT VERKIEZINGEN MET ABSOLUTE MEERDERHEID

Bij de Palestijnse verkiezingen van 25 januari heeft Hamas een onverwachte overwinning behaald op de gedoodverfde winnaar Fatah. De overwinning was zelfs zo groot dat Hamas nu een absolute meerderheid heeft van 76 zetels in het 132 zetels tellende parlement. Dit resultaat verraste vriend en vijand. De peilingen voorspelden een goed resultaat voor Hamas, maar dat ze het zo goed zouden doen was zelfs voor Hamas zelf een verrassing. Het betekent een ingrijpende verschuiving van de politieke macht. Zoals verwacht heeft Israël direct al gezegd niet te willen samenwerken met een Palestijnse regering die wordt gedomineerd door Hamas. De EU en de VS hebben als voorwaarde voor samenwerking gesteld dat Hamas al het geweld moet afzweren.

Binnen de Palestijnse Autoriteit zal een moeilijke situatie ontstaan aangezien president Abbas van Fatah nu zal moeten samenwerken met een Hamas regering. Anderzijds wordt ook al geopperd dat Abbas wellicht een nuttige rol zal kunnen vervullen als bemiddelaar tussen de regering en de buitenwereld. Hij vertegenwoordigt als enige de continuïteit van het Palestijnse bestuur. Hoe dan ook, gezien de toenemende anarchie van de laatste maanden in de Palestijnse gebieden is het positief dat de verkiezingen goed en eerlijk zijn verlopen en dat er een duidelijk resultaat uit is gekomen. Lange tijd zag het ernaar uit dat de beide rivaliserende partijen geen van beide een duidelijke meerderheid zou halen. Die uitslag zou

Vervolg op pagina 2

Palestijnse verkiezingen het resultaat in detail

Verkiezingsuitslag voor de landelijke lijst
(66 zetels)

Hamas : 30 zetels

Fatah : 27 zetels

PFLP : 3 zetels

Badeel : 2 zetels

Onafhankelijk Palestina : 2 zetels

De Derde Weg: 2 zetels

Verkiezingsuitslag totaal

Hamas - 76 zetels

Fatah - 43 zetels

PFLP - 3 zetels

Badeel - 2 zetels

Onafhankelijk Palestina - 2

De Derde Weg - 2

De helft van de 132 zetels zijn landelijke zetels en de andere helft zijn te winnen via lokale districten. Uit de cijfers blijkt dat Fatah het slecht heeft gedaan bij de strijd om de zetels in de lokale districten

Bij de landelijk zetels is het verschil slechts 3 zetels in het voordeel van Hamas., maar bij de strijd om de lokale districten heeft Hamas 46 districten gewonnen tegenover slechts 16 districten voor Fatah.

De opkomst lag op 77 % van de naar schatting 1,34 miljoen stemgerechtigden.

waarschijnlijk een verlamdende uitwerking hebben gehad op het Palestijnse bestuur en dat is wel het laatste wat men kan gebruiken. Bovendien is duidelijk dat veel stemmen op Hamas eigenlijk een proteststem waren tegen het corrupte bestuur van Fatah. Het is vanuit democratisch oogpunt een goede zaak dat lei-

ders die hebben aangetoond incompetent en corrupt te zijn uit de zetels van de macht verdreven worden.

Het betekent niet dat een meerderheid van de Palestijnen de ideologie van Hamas onderschrijven en dat weten de leiders van Hamas ook.

Stand van zaken project 'Jeugd in Jabalya'

Radiostilte van de gemeente Groningen nauwelijks meer aan Jabalya te verkopen

Toen in de loop van 2005 bleek dat de gemeente Groningen haar verplichtingen jegens Jabalya niet binnen de door de subsidiegever (VNG-International) gestelde tijdsgrenzen te kunnen nakomen, besloot deze daarvoor in de begroting van 2006 een bedrag van 65.000 Euro te reserveren. Het ging daarbij onder meer om begeleiding van de implementatie van het geformuleerde jeugdbeleid en de organisatie van de kennisuitwisseling op dat gebied. Inmiddels was de coördinator van het project vanwege bezuinigingen en reorganisatie bij de Dienst OCSW per 1 september ontslagen, met de garantie dat zijn taken door anderen binnen de Dienst overgenomen zouden worden. Toen dat niet gebeurde heeft de Stichting Groningen-Jabalya in december een gesprek gehad met

wethouder Van Schie. Daar werd duidelijk dat er van de kant van de gemeente de intentie was om de doorstart zo snel mogelijk middels uitbesteding van de grond te laten komen. Op het aanbod van de Stichting om hieraan een bijdrage te leveren werd positief gereageerd. Er zou op kort termijn een uitnodiging volgen. Sindsdien is van de gemeente echter niets meer vernomen. Ook de gemeente Jabalya, alsmede het bestuur van het jeugdcentrum (Youth Enhancement Centre, kortweg YEC) hebben formeel niets meer van de gemeente vernomen. Onze Stichting probeert ondertussen via haar contacten met Jabalya er daar de moed in te houden, maar na ruim vijf maanden van gemeentelijke radiostilte begint deze 'peptalk' aan geloofwaardigheid in te boeten.

Gaza na de terugtrekking

Drie jaar woon ik nu in Gaza. Werkzaam voor de UNRWA, een VN-organisatie die onderwijs en gezondheid biedt aan palestijnse vluchtelingen. Dit zijn mensen die bij de stichting van de Staat Israël naar Gaza en omliggende landen zijn verdreven (Jabalya is overigens het grootste vluchtelingencamp in de hele regio). In Gaza zijn vluchtelingen inmiddels in de meerderheid; doorgaans zijn zij niet de rijkste in het land. De laatste jaren zijn voor hun uiterst moeilijk geweest: geweld, wanhoop, armoede. Wat hebben zij nou aan de Israëlische terugtrekking?

Velen geloofden er niet in, maar afgelopen zomer was het uiteindelijk zover: de laatste kolonisten en het Israëlische Leger verlieten na 38 jaar de Gazastrook. Verbazing, grote vreugde, en duizenden Gazanen bestormden de grens om van deze nieuwe vrijheid met volle teugen te genieten. Ik word door Palestijnse collega's, zelf veelal vluchtelingen, constant gebeld: "Wij zitten hier in El Arish (Egypte kust) heerlijke vis te eten!" Eindelijk een leuk moment, daar zijn er in de afgelopen 5 jaar niet veel van geweest.

Maar dan: de grens gaat weer dicht, uiterst moeilijke onderhandelingen om ze weer open te krijgen, de EU en oud-wereldbank baas Jim Wolfensohn doen hun best, maar het zijn uiteindelijk de Amerikanen die erin slagen om de knopen door te hakken. President Abbas verricht de plechtige opening; sedertdien werkt de grens voor wat betreft in- en uitreizende Palestijnen redelijk goed. Hopelijk zullen ook de pendelbussen tussen Gaza en de Westelijke Jordaanoever binnenkort beginnen. Let wel: als je Gazaan bent en je leeftijd tussen de 16 en 35 jaar ligt, kom je hiervoor toch niet in aanmerking. Maar goed, je moet wel ergens beginnen.

Intussen zijn in Gaza nieuwe en zorgwekkende verschijnselen waarneembaar: vijf jaar intifada heeft de palestijnse autoriteit verzwakt, het overlijden van president Arafat heeft binnen zijn Fatah-beweging een hevige strijd om de macht ontketend, de oude stamloyaliteiten zijn weer

zichtbaar geworden, de veiligheidsdiensten ruziën onderling en er circuleren binnen Gaza veel meer vuurwapens dan vroeger. Resultaat: kleine conflicten onttaarden in absurde vuurgevechten: vorige week 6 doden omdat twee stammen met Kalashnikovs elkaar te lijf gingen naar aanleiding van een botsing tussen een auto en een ezel (dit verrzin ik echt niet!).

Dergelijke uitpattingen zijn volgens mij grotendeels het gevolg van de werkloosheid en de uitzichtloosheid van velen hier. Daarom is de opening van de buitengrenzen voor Palestijnse producten zo belangrijk: economische groei is broodnodig, talent is er hier te over, ook geld (met name van in het buitenland werkzame Palestijnen) zou voor investeringen beschikbaar zijn, maar alles hangt

alles hangt af van de mate waarin Palestijnse producten een voorspelbare toegang krijgen tot de buitenlandse markten. Zolang de buitenpoorten door Israël worden gecontroleerd, zal er niet veel van komen.

af van de mate waarin Palestijnse producten een voorspelbare toegang krijgen tot de buitenlandse markten. Zolang de buitenpoorten door Israël worden gecontroleerd, zal er niet veel van komen.

Tegen deze achtergrond vonden onlangs de Palestijnse parlementsverkiezingen plaats: Hamas had zijn kandidaten al lang op een rijtje, terwijl de Fatah slaande ruzie hadden: voorverkiezingen werden afgeblazen toen bekend werd dat de partijleiding de resultaten ervan slechts als "advies" zou beschouwen; de jongere generatie concludeerde dat de oude garde de fakkel niet wilde overdragen en reageerde met het kort en klein slaan van de stemlokalen.

En toen waren daar de verkiezingen; en de uit-

slag! Waar niemand echt rekening mee had gehouden, misschien gevreesd, maar Hamas won, en hoe! Ze behaalden een afgetekende meerderheid in het Parlement.

Wat nu? Na de verkiezingsuitslag verslechterde de veiligheidssituatie zienderogen. Hamas gedraagt zich vrij gedisciplineerd, maar iedereen met een wapen voelt zich een hele baas. De autoriteiten durven er nauwelijks tegen op te treden. Rond de jaarwisseling werden buitenlanders ontvoerd. Het meest potserlijke incident betrof de ontvoering van de ouders van Rachel Corey, de Amerikaanse vredesactiviste die in 2003 door het Israëlijsche leger werd gedood. Burgers hebben toen een

.....

Hamas gedraagt zich vrij gedisciplineerd, maar iedereen met een wapen voelt zich een hele baas. De autoriteiten durven er nauwelijks tegen op te treden.

.....

eind aan de ontvoering gemaakt. De gebeurtenissen hebben de UNRWA genoopt zich uit Gaza terug te trekken. Ook de internationale hulporganisaties hebben zicht teruggetrokken, zelfs de journalisten houden het momenteel even voor gezien.

Verwacht wordt dat de afwijzende reactie van de internationale gemeenschap wel zal bijdraaien omdat stoppen met de hulp aan het Palestijnse volk geen optie is.

Te hopen is dat 2006 voor de Palestijnen eindelijk een beter jaar wordt dan de voorgaande. Duimen maar.

Rene Aquarone.

Aboe Jahjah spreekt

Op woensdag 21 december organiseerde Stichting Groningen-Jabalya i.s.m. Debatcentrum WAAG een bijeenkomst met Dyab Abou Jahjah, de leider van de AEL. Dit is de eerste bijeenkomst van een serie lezingen met discussie waarin later in het jaar ook oud-premier van Agt zal spreken. Namens de Stichting Groningen-Jabalya opende Bert Giskes de bijeenkomst. In het kort gaf hij informatie over de stad Jabalya en de betrokkenheid vanuit Groningen. In 2006 zijn er zowel in Groningen als in Jabalya gemeenteraadsverkiezingen. Er is een redelijke kans dat in Jabalya Hamas zal winnen. Dit zal een test worden voor het democratische gehalte van de groningse politieke partijen: blijven zij een democratische gekozen gemeentebestuur steunen?

Tjeerd van Dekken van debatcentrum WAAG leidde de bijeenkomst met Aboe Jahjah. Deze hield eerst een inleiding: Het standpunt van de Arabisch-Europese Liga (AEL) is antizionistisch. Het zionisme is een ideologische stroming die in Europa is ontstaan met als doel het oprichten van een joodse staat. Er bestaat discussie over de legitimiteit van het oprichten van een joodse staat. Zelf heeft hij hier geen mening over en het laat hem volledig koud. Wat hem stoort aan het zionisme is dat het een kolonialistische en racistische beweging is geworden toen de zionisten naar Palestina zijn gegaan om het land te koloniseren en het etnisch te zuiveren van de oorspronkelijke bevolking, waarna er een staat gesticht werd.

Op dat moment werd het zionisme een probleem. Het racistisch gehalte is volgens hem te zien aan de etnische zuiveringen die niet zonder racisme kunnen plaatsvinden. De andere bevolkingsgroep wordt dan gedehumaniseerd. Dit is volgens hem de essentie van de Palestijnse kwestie.

Er is geen oplossing voor het conflict zonder het essentiële vraagstuk op te lossen. Hij benadrukt dat als hij het over Palestina heeft, hij het Palestina van vóór 1948 bedoeld. De oplossing van het vraagstuk zou kunnen zijn: Palestina bevrijden en de joden in de zee drijven. Dit is ook wat er in Algerije met de Fransen en in Spanje met de Arabieren is gebeurd. Het zou ethisch correct zijn. De heer

Jahjah is echter pragmatisch. De aanwezigheid van joodse immigranten in Palestina was nooit een probleem. De Arabieren dachten in 1916 ook aan een tehuis voor de joden. De joden zijn de neven van de Arabieren en het was toen geen probleem dat ze tussen de Arabieren gingen leven. Maar de Arabieren van toen zijn naïef geweest en de Joden hebben daar gebruik van gemaakt.

Volgens de heer Jahjah mogen de mensen die er nu wonen, er blijven wonen, maar het zionisme moet verbannen worden. Het zionisme in Palestina is de staat Israël en alles wat daaraan te linken valt. Hij vindt dat je niet met het zionisme vrede kan sluiten. De etnische zuivering is zo aanwezig in het zionisme. Het lijkt op apartheid, maar dan slimmer dan in Zuid-Afrika. Iedereen die in Palestina woont, heeft het recht op democratie. Israël kan die democratie niet worden omdat het is ontstaan vanuit discriminatie. Het enige dat het kan zijn is een democratische Palestijnse staat. Palestina namelijk is een neutrale, geografische naam. Israël is een religieuze benaming en niet neutraal. Iedereen die in Palestina woont, moet gelijke rechten hebben. De Muur en Israëlische kernwapens zullen de vrede niet bewaren. Ook door de vluchtelingen niet meer te beschouwen als een deel van het Palestijnse volk, zal niet helpen om de vrede te bewaren. De enige oplossing is één democratische Palestijnse staat voor iedereen. (Het tweede deel van het betoog van Jahjah ging over de radicalisering van minderheden in Europa en valt buiten het terrein van onze

De joden zijn de neven van de Arabieren en het was toen geen probleem dat ze tussen de Arabieren gingen leven. Maar de Arabieren van toen zijn naïef geweest en de Joden hebben daar gebruik van gemaakt.

Nieuwsbrief; een volledig verslag is op te vragen bij debatcentrum WAAG of bij de redactie).

Een aantal punten die in de discussie o.l.v. Tjeerd van Dekken m.b.t. dit thema aan de orde komen:

- wat vindt hij van de uitspraak van de president van Iran, Mahmoud Ahmadinejad, dat de staat Israël op het grondgebied van Duitsland of Oostenrijk zal moeten verrijzen. De heer Jahjah antwoordt dat Ahmadinejad gelijk heeft. Het is geen issue waar de staat Israël zou moeten zijn, maar onderdrukking en racisme in Palestina kunnen niet. Er mag geen etnische zuivering plaatsvinden, maar als de staat Israël ergens anders een plek vindt is dat prima. Hij vindt dit geen wereldnieuws. In Der Spiegel stond ook het idee dat Duitsland een stukje van zijn grondgebied aan Israël zou moeten geven.

- is het standpunt van de AEL met betrekking tot de Joodse staat hetzelfde is als dat van Hamas?

- Het standpunt van Hamas ook is dat er één

staat moet komen, maar de politieke invulling is anders. Jahjah vindt dat je de autoriteit die gekozen is de kans moet geven om te besturen. Het gaat er meer om of ze corrupt zijn of niet en of ze de bevolking helpen. Hamas is niet corrupter dan Fatah.

- De Palestijnse autoriteit en veel Palestijnen accepteren de realiteit van het bestaan van Israël. Moet de AEL dat dan ook niet doen? Je kunt de geschiedenis niet terugdraaien.

- De heer Jahjah zegt dat hij de geschiedenis niet terug wil draaien. Hij geeft enkele voorbeelden van staten die ook niet meer bestaan zoals de Sovjetunie. Je moet wel historisch perspectief houden, maar Israël bestaat pas vijftig jaar. Op de lange termijn is er de visie van antizionisme. Op de korte termijn moet Israël echte vrede sluiten met de Palestijnen. Hieronder vallen de terugtrekking uit de gebieden die in 1967 zijn bezet inclusief Oost-Jeruzalem en de acceptatie van de vluchtelingen met een compensatie. Het militair conflict is dan voorbij, maar de staat Israël is niet aanvaard. Hierna moet er via politieke en diplomatieke weg gewerkt worden naar één staat. Israël wil echter de vluchtelingen niet terug laten keren, omdat er anders geen joodse staat meer over is.

Max Wiesermann, voorzitter van Stichting Anders Joods Geluid, zegt dat veel joden ook antizionistisch zijn. Ook in de Israëlische vredesbeweging is men echter pessimistisch over twee staten of één staat met gelijke rechten voor iedereen. Beide bevolkingsgroepen moeten er samen uitkomen. De heer Jahjah is zich ervan bewust dat ook joden antizionistisch kunnen zijn. Iedereen die antizionistisch is, is zijn bondgenoot. Op de lange termijn moet er echter wel een één-staat-oplossing zijn.

- Gevraagd wordt naar de internationale belangen die meespelen.

- De heer Jahjah zegt dat er een breuklijn is in

de internationale context in 1948. Eerst waren de Britten de belangrijkste internationale spelers, later de Amerikanen. Momenteel zijn alle confrontaties in het Midden-Oosten aan elkaar gelinkt. Er staan niet meer de belangen van de Koude Oorlog op het spel en die van de Verenigde Staten (VS), maar juist Israëlische belangen. De aanwezigheid van de VS in Irak hangt samen met de Israëlische belangen. Het is een zeer verbonden context. Er moet een algemene oplossing voor heel de regio komen. De strategie van de VS van voor 11 september was voor hun eigen hegemonie in de regio. Hier in Nederland zijn veel moslims verbonden met de Palestijnen. Er zijn ook veel autochtonen mee bezig. Burgers willen iets te zeggen hebben op het internationale vlak.

- Wat vindt Aboe Jahjah ervan dat de Palestijnen weinig steun krijgen van de Arabische leiders?

.....
• ***De heer Jahjah is zich ervan*** •
• ***bewust dat ook joden anti-*** •
• ***zionistisch kunnen zijn.*** •
• ***Iedereen die antizionistisch*** •
• ***is, is zijn bondgenoot.*** •
• ***Op de lange termijn moet er*** •
• ***echter wel een één-staat-*** •
• ***oplossing zijn.*** •
.....

- De Arabische leiders zijn dictatoriaal en corrupt. De macht behouden is hun doel. Het zijn lakeien van de Amerikanen. Ze zijn er niet mee gediend als hun bevolking zich mobiliseert voor de Palestijnse zaak. De Palestijnen zijn in Libanon gekleineerd door leiders met een extreemrechtse achtergrond. In Jordanië heeft de

grootvader van de huidige koning Palestina verkocht in de jaren veertig. De huidige Jordaanse koning onderdrukt zijn eigen volk. Het gaat om de strijd tegen het hele kolonialisme in het Midden-Oosten. Aboe Jahjah erkent Libanon ook niet als staat. Er zijn ook geen legale staten in de rest van het Midden-Oosten, maar Israël is anders door de etnische zuivering die daar heeft plaatsgevonden. Jordanië is tegelijk gecreëerd met Israël bij de Sykes-Picot-akkoorden.

De bijeenkomst werd druk bezocht en zoals uit bovenstaande blijkt was er een geanimeerde discussie. De datum van de volgende bijeenkomst uit de serie is nog niet bekend.

Bert Giskes.

In Memoriam Khalil A. Samarah

Op 2e Kerstdag, 26 december 2005, overleed na een verblijf van 40 dagen op de Intensive Care van een ziekenhuis in Tel Aviv burgemeester Khalil A. Samarah van Jabalya. Hij overleed aan longkanker en werd slechts 61 jaar oud.

Wij hebben de heer Samarah leren kennen als zeer moedig en aimabel mens. Ook door de bevolking van Jabalya werd hij zo ervaren. Hij probeerde burgemeester voor alle Jabalyanen te zijn. Ook voor de bewoners van het vluchtelingenkamp, hoewel het kamp formeel onder verantwoordelijkheid van de Verenigde Naties (UNRWA) valt.

Ter illustratie een anekdote: Tijdens het beleg van Jabalya, tijdens de Israelische vergeldingscampagne 'Dagen van Berouw' in oktober 2004, waarbij ca. 100 burgers van Jabalya gedood werden, werd de waterleiding van het kamp vernield, waardoor een deel van het kamp bijna twee weken zonder water kwam te zitten. Nadat reparatiewerknemers van het gemeentelijk waterbedrijf verschillende keren, ondanks coördinatie (toestemming) met het Israëlische leger, bij werkzaamheden was beschoten (3 gewonden), ging de burgemeester met hen mee, liep voor de auto's aan, telefonisch contact houdend met de commandant van de Israël's. De waterleiding kon toen wel worden gerepareerd, zodat de bewoners weer water hadden. Toen hij daarop door de halve wereldpers werd benaderd voor een interview stond hij alleen een interview met Al Jazeera toe. Toen hem gevraagd werd waarom de

Israëli de waterleiding altijd opzettelijk bij invallen de waterleiding vernielden vertelde hij dat de Israëli bang waren dat er 'terroristen' in de waterleiding zouden zitten, en dat ze om de zelfde reden ook de elektriciteits- en de telefoonverbindingen onklaar maakten.

Deze cynische verklaring had tot gevolg dat de Israëli hem ruim een half jaar verboden de Gaza-strook te verlaten.

De heer Samarah is verschillende malen op bezoek geweest in Nederland. De laatste keer was in juni 2005. Hij was hier in Nederland op uitnodiging van VNG-International, waarop burgemeester Wallage hem aansluitend een paar dagen naar Groningen nodigde. Vanwege het politieke voornemen het project met Jabalya na dit jaar te beëindigen, poogde hij de politieke vertegenwoordigers te overtuigen de betrokkenheid met het jongerencentrum in Jabalya te continueren met een Arabisch gezegde: "Als je een kameel koopt, is het slim daarbij ook een stuk touw aan te schaffen". Deze prikkelende vergelijking was kenmerkend voor zijn inzet voor het Groningse project in Jabalya. De gemeenteraad van Groningen besloot bij de begrotingsbehandeling 2006 ook de komende jaren geld te reserveren om de gemaakte afspraken met Jabalya ook gestand te doen.

Hij heeft zijn burgemeesterschap van Jabalya met grote inzet vervuld. Om de druk van de functie aan te kunnen hield hij een strak dagritme aan. Elke dag stond hij om 4 uur op om zich bezig te houden met zijn grote liefde, zijn tuin en boomgaard rond zijn huis. Ook na het werk was hij daar te vinden. Bij onze bezoeken werden wij steevast voor een diner bij hem thuis uitgenodigd. Een wandeling door de tuin was een vast onderdeel van een dergelijk

**mei 2005: met burgemeester Samarah in de tuin bij zijn huis.
V.l.n.r. Fennie Stavast, burgemeester Samarah, Pieter van
Niekerken en Bert Giskes.**

juni 2005: Burgemeester Samarah wordt door burgemeester Wallage ontvangen.

bezoek. Dan zag je de bestuurder veranderen in een boer, die enthousiast en vol liefde over zijn bomen en planten kon praten. Naast zijn inzet voor zijn stad, en in het bijzonder zijn niet aflatende ijver de contacten en het project met Groningen tot een goed resultaat te brengen, zullen wij juist die momenten bij hem thuis bij blijven. Bedankt Abu Achmed (de naam waaronder hij in Jabalya bekend stond), we zullen juist die mens zo missen.

Levensloop Khalil A. Samarah

De heer Samarah werd geboren in Jabalya. Na zijn middelbare schooltijd studeerde hij in Cairo, alwaar hij zich aansloot bij de Fatah-beweging. Hij behaalde zijn Bachelor degree (studeerde in 1966 af) in de Arabische taal en humanitaire studies. Na terugkeer in Jabalya trouwde hij in 1968. Uit dit huwelijk kwamen 9 kinderen en tot nu toe 16 kleinkinderen voort. Eén jaar na zijn huwelijk werd hij echter door het Israëlische leger gearresteerd en veroordeeld tot 27 jaar gevangenisstraf op beschuldiging van verzet tegen de bezetting. Na zeven jaar wordt hij in 1976 naar Egypte uitgezet, waar hij zijn Master degree islamitische geschiedenis behaalt. Daarop vertrekt hij met zijn vrouw naar Saoedië Arabië, waar hij zo'n 20 jaar zal blijven. Hij doceert er geschiedenis aan verschillende universiteiten. In 1995 keert hij na de Oslo-akkoorden terug in Jabalya, waar hij in 1996 door Yasser Arafat als burgemeester wordt benoemd. Dat is hij gebleven tot aan zijn dood.

Ja , ik wil op de hoogte blijven van het Jabalya-project

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Telefoon:

Email:

**Opsturen aan St. Groningen-Jabalya,
Coehoornsingel 87 9711 BR Groningen**

Colofon

Redactie Bert Giskes en
Pieter van Niekerken.

Ontwerp en lay-out: Harm van der Veen

De stichting is telefonisch te bereiken:

Bert Giskes Tel 5421370

Postadres:
Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen

Email: jabalya@hotmail.com

Internet: WWW.GRONINGEN-JABALYA.COM